

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Tertium Exemplar. Triduanæ Recollectionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

alacritate obeas. 2. Ut varios modos excogites, quibus doctrinæ Catechetice instillari & inculcari possint. 3. Ut in ipsis etiam Concionibus apud Rusticos, vel alios plebeios habendis nonnunquam doctrinas ejusmodi Catechetice immisceas, atque ad illas liberis instillandas Parentes horteris.

VIII. *Quid in Egroorum Visitatione observandum sit*, videlicet I. Ut diligenter, cum charitas aut necessitas suadet, visitentur. 2. Ut ad dolores & molestias infirmitatis æquanimiter tolerandas efficaciter excitentur. 3. Ut ad Sacramentorum susceptionem, aliâque officia ad mortis articulum pertinentia ritè & alacriter præstanda disponantur.

IX. Denique, quid in conversatione privata cum hominibus sanis observandum sit, scilicet 1. Ut *rara* sit, ne cum in multiloquio non desit peccatum, experiaris, quod nonnempe conquestus est: *Quoties inter homines sus, minor homo redij.* 2. Ut *sanata* sit, id est, bono fine suscepta, & ad salutem vitæ persuadendam, remotè saltem ordinata. 3. Ut sit *suavis* simul & *gravis*, hæc enim & gratam præcætionem & efficacem faciunt conversationem.

III. Tertia tandem occupatio iterum lectio spiritualis erit, tum libri ascetici præscripti; tum ex libello de imitatione cap. 10. l. 4. ut ex illius lectione ad sacrum quoties deinceps legendum accendaris. Proderit etiam pro corde hujus recollectionis triduana breviter se reflectere, An compendium quasi redigere potiora proposita & decreta quæ fecisti hoc triduo, & pro iisdem debitas Deo grates persolvere, ac gratiam ad eorum executionem necessariam commigitare.

TERTIUM EXEMPLAR
TRIDUANÆ RECOLLECTIONIS
Pro ijs, qui post curam Animarum aliquamdiu exercitam recolligere se desiderant.

Quantopere hæc recollectio necessaria sit ijs, qui curam Animarum susceperunt, Servator ipse Marc. 6. indicavit, dum ad Apostolos suos velut primos Pastores animarum dixit: *Venite seorsum in desertum locum, & requiescite*

auxillum. Quis verò tali recollectioni scopus præfixus esse
 debeat, sat clarè Deus Osee c. 2. insinuavit, dum de anima
 peccatrice post amatores eunte, & Dei obliviscente dixit:
Propter hoc ecce ego lactabo eam, & ducam in solitudinem,
Et loquar ad cor ejus; his namque verbis quid aliud signifi-
 care voluit, nisi quòd, quemadmodum perfectio Christiana
 in dilectione Dei consistit, dilectio verò à corde originem
 trahit, ita potissima hominis cura in eo consistere debeat, ut
 cor ipsius rectè se habeat, id est, omnem suum amorem in
 Deum, propter quem creatus est, transferat; hinc juxta
 Psalmistam Ps. 32. sigillatim Deus fecit corda eorum, id est,
 cum ea figura & situ creavit, ut ex ipsa dispositione mone-
 retur homo, quòd cor ipsius ad ipsum diligendum factum
 sit; hinc enim I. Superiori sua parte, quæ aperta est, cœlum
 respicit, ut intelligat homo, nemini per amorem cor aper-
 tum esse debere, nisi soli Deo, nam, ut bene pius Author l. 2.
 c. 7. dixit, *dilectus tuus talis est natura, ut alienum non*
velit admittere, sed solus sult cor tuum habere, & tanquam
Rex in proprio throno possidere. Ob eundem finem etiam: 2. In
 inferiori parte clausum & acuminatum est, ut cognoscat
 homo, se terram & terrestria tantum in puncto quodam at-
 tingere debere, quantum scilicet præcisè ad finem suum ul-
 timum obtinendum necessarium est, ut sic cum veritate de eo
 dici possit, quod Apostolus 1. Cor. c. 7. dixit, quòd scilicet
 vivatur hoc mundo tanquam non utatur. Sed & 3. triangu-
 lari cum figura creavit, ut, quemadmodum vas triangulare à
 nullo globo, sed solâ substantiâ triangulari impleri potest,
 ita certò quoque sibi persuadeat homo, se, etiamsi totum
 mundum in cor suum admitteret, satiari non posse, sed à so-
 la trinitate hoc præstari debere. Præcipuè verò 4. duos motus
 systole & diastole vocatos, per quos putridus aër expelli-
 tur, & recens attrahitur, eidem cordi indidit, ut meminerit
 homo, se quoque omnes creaturas, quas inordinate amave-
 rat, repellere per contemptum, ipsum verò Deum per amo-
 rem attrahere debere, & ex hoc gemino motu perinde ac ex
 pulsu arteriarum colligi statum animæ posse. Atque hæc
 videlicet causa est, cur Deus prov. c. 23. ante omnia cor pe-
 tierit dicens: *Præbe, fili, cor tuum mihi,* & dæmon quoque,
 ut Philippus Diez in suis concionibus refert, Eremitæ scire

cupienti, quod gratissimum Deo munus esset, in specie Angelus apprensus dixerit, nihil gratius ipsum Deo offerre possit, quam si mediam lunam, rotunditatem Solis, & quartam partem rotæ offerret; quod, cum Eremita non intelligeret, per aliumque adeo explicationem à Deo instanter peteret, per alium eumque verum Angelum ipsi significatum est, per mediam lunam litteram C. per rotunditatem solis litteram O, per quartam verò partem Rotæ primam litteram R. in vna Rotæ comprehensam intelligi, & quia ex his tribus litteris conjunctis nomen COR efficitur, hoc ipsum esse donum gratissimum, quod Deo offerri possit.

Ex quibus omnibus facile nunc colligitur, renovationem hominis in eo potissimum consistere, ut, si quidem cor huius per vitæ teporem & inordinatum ad creaturas amorem veteratum, & detortum fuerit, per novi fervoris contrarium remedium iterum innvetur, & rectificetur. Hinc monuit quisque renovationem ejusmodi instituere cupiens, illa prophætæ Davidis ps. 94. verba sibi dicta credere debet: *Quædraginta annis proximus sui generationi huic, & dixi in corde: hi erant corde. Hodie ergo, si Vocem eius audieris, nolite obdurare corda vestra.* Et, ut Deus per Ezechielum 18. monet: *projicite à vobis omnes pravariationes vestras, in quibus pravariati estis, & facite vobis cor novum, & spiritum novum.* Quia autem sex præcipue proprietates Scriptura in corde requirit, & prædicat, scilicet cor novum, mundum, rectum, ardens, carneum seu molle, & altum; hæc de his quoque totidem meditationes præscribentur, aliæque occupationes eundem in finem tendentes suggerentur.

DIES PRIMA.

Tessera.

Filij hominum, usque quo gravi corde, ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium? Ps. 4.

MEDITATIO I.

DE CORDE NOVO PROCVRANDI.

Prælium I. Est, imaginari, Christum juxta fornicium Fabri ferrarij stantem, & cor tuum forcipe apprehensum.

igni excitato applicantem, & dicentem: *Ecce nova facio omnia.*

Prælium. 2. est, petere gratiam, ut causas & modum novi cordis procurandi, id est, renovationis instituendæ ritè cognoscere, sedulòque adhibere possis.

Punctum I.

Considera I. Quid sit cor novum, & quomodo constitutum esse debeat; id ex S. Pauli doctrina discas c. 4. ad Ephes. eloquentis: *Hoc igitur dico, & testificor in Domino, ut jam non ambuletis, sicut & Gentes ambulant, in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita DEI, per ignorantiam, qua est in illis, propter recitatem cordis ipsorum. Vos autem non ita didicistis Christum, sic tamen illum audistis, & in ipso edocti sicut est veritas in IESU, deponere vos secundum pristinam conversationem veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris, renovamini autem Spiritu mentis vestra, & induite novum hominem, qui secundum DEVM creatus est in iustitia, & sanctitate veritatis.*

Considera 2. An non in te quoque vetus homo per cor inveteratum & teporè vitæ vixerit; id colligere poteris ex sequentibus indicijs, quæ S. Claudius Aquaviva Societatis IESU Generalis in sua Epistola de renovatione Spiritus ad Socios suos scripta indicavit. S. Orare & Meditari sine sensu & fructu. 2. Aegrè se colligere & ad corredire. 3. Cogitata, dicta, factaque sua sine pudore, & emendationis sententia proposito cursim examinare. 4. In res extraneas libenter effundi, non proximi juvandi, sed tardij vitandi, & solatij sensualis emendicandi causâ. 5. Liberiùs obloqui, & aliorum dicta, factaque sine respectu carpere. 6. In animatum Zelo languere, laboresque earum causâ suscipiendos, qui dulces olim erant, acerbos ducere. 7. Aegrè, & tardè Superioribus, aut alijs Salubria consilia & præcepta suggerentibus obtemperare. 8. Honorificè ab omnibus estimari & tractari velle; hæc enim omnia, cum rectæ rationi, sui ultimo, exemplo Christi penitus difformia sint, clarè arguunt, non eum hominem, qui ad iustitiam exercendam,

& Sanctitatem veritatis obtinendam creatus est, sed veterem secundum desideria erroris ambulantiem in te vivere.

Considera 3. An non hæc indicia in te quoque hæc copiosè deprehenderis, atque adeò justas ac multiples causas novi procurandi, renovationisque instituendæ causas habeas.

Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera 1. Quantopere tibi hæc renovatio necessaria sit, sive propriam, sive alienam salutem, quæ utraq; tibi summè cordi esse debet, consideres; si enim 1. propriam salutem consideres, undique te ab hostibus eidem insidiantibus obsessum vides; intus quidem à proprijs passionibus & pravis habitibus, de quibus meritò illud Christi Man. I. usurpatur: *Inimici hominis domestici ejus*: foris vero à Dæmonibus, qui, præterquam quòd invisibiles sunt, à hoc nomine Superiores, calliditate tantùm valent, ut eorum cum fortissimis Athletis Christi congressi sæpe evalescant, sed & viribus tantopere pollent, ut quasi paleas ferrum, & quasi lignum putridum eos existimant; vigilantiam, verè tam sollicitam adhibent, ut non unum, alterumve mœlent, aut annum, sed vitam planè universam obsideant, & oppugnet; & odio denique tam insatiabili, erga eos maxime quos sibi magis contradicentes, & alios quoque à se, sedque servitio avertentes videt, exardescunt, ut nullis eorum malis exfatiantur. Si verò 2. alienam salutem consideres, & ex una parte quàm gravis tibi obligatio per Pastoris officium susceptum incumbat; ex altera verò parte, quàm noxiū sit omnis in hoc officio languor & negligentia, perpendas, meritò sanè imperfectum tuum desere, caverèque deinceps saltem debebis, ne per tuam culpam conversio & salus multorum periclitetur, atque adeò severa tibi olim coram DEO reddenda ratio incumbat.

Considera 2. Quàm solidæ & efficaces sint hæc rationes ad quemvis persuadendum, ut seriam renovationem instituatur, & quò suam & alienam salutem securius, & abundantius procurare possit solidas virtutes & sanctitatem, velut præcipuissima instrumenta comparare studeat.

Confidera 3. An tu hætenus has rationes perpenderis, hæque te ad vitæ veteris emendationem, novæque studium exercitare conatus fueris, & verò etiam deinceps. Velis colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Confidera 1. Quæ media adhibere ad simile cor novum procurandum debeas, sequentia videlicet. 1. Ut Christo libello demissè offeras, suppliciterque petas, ut illud per gratiam & exemplum suum ob oculos tuos efficaciter propositum renovare dignetur; non enim *cor Regis* duntaxat ut Salomon prov. 21. ait, sed Operariorum etiam & Pastorum Oves sibi commissas regentium, *in manu Domini est; quocumque voluerit, inclinabit illud.* 2. Ut omnia, quæ retro sunt obliviscens, totum te ad anteriora convertas, dicâsq; cum S. Davide Psal. 76. *Dixi, nunc capi.* Quod quidem medium jam pridem suavit S. Antonius, dum, ut in vita ipsius S. Athanasius refert, Fratrum cœtu aliquod ab ipso Spirituale monitum petente, sic exorsus est hoc: *Hoc sit primum cunctis in commune mandatum; nullum in arreptis propositis vigore lassescere, sed quasi incipientem augere semper debere, quod caperit.* 3. Ut beneficia tum generalia, puta creationis, Justificationis, Redemptionis, Vocationis, & Prædestinationis; tum Specialia Personam tuam solam concernentia, qualia haud dubiè multa deprehendes, animo volvas, eorumque perpensa magnitudine perpensa, velut totidem prunis ferforem accendas, atque ad perfectum vocationis tuæ executionem te extimules. 4. Ut doctrinam à libello de imitatione l. 1. c. 15. traditam observes, quæ ait: *Duo specialiter ad magnam emendationem juvant, videlicet subtrahere se violenter, ad quod Natura Vitiosè inclinatur; & ferventer instare pro bono, quo amplius quis indiget.*

Confidera 2. Quàm solida & efficacia sint hæc media ad novum cor procurandum, veramque renovationem instituendam; utpote quæ & à Sapientissimis, expertissimisque Magistris præscripta, & multiplici experientia abunde sunt confirmata.

Confidera 3. An tu ea hætenus adhibueris; aut quomodo

do deinceps saltem adhibere velis. Colloquium ad Christum. Repetendo frequenter illud Davidis Psal. 56. *Paratum est cor meum, DEVS paratum cor meum.*

M E M B R U M II.

DE CORDE MUNDO PROCVRANDO.

Præludium I. est, imaginari Christum ante te stantem, & cor tuum per peccata tua valdè deturpatum & corpore tuo extrahentem, & Sanguine suo, lacrymisque tuis interius commistis abluentem.

Præludium II. est, petere gratiam, ut peccatorum habitus à te commissorum multitudinem ritè cognoscere, ferio detestari, & emendare possis.

Punctum I.

Considera I. Qualem Munditiam in corde tuo à te requirit DEUS, scilicet ut non tantum ab omni peccato materiali, sed veniali etiam, quantum per DEI gratiam fieri potest, liberum & immune sit, ita ut mortem milleis obnoxius malles, quam unico, eoque minimo peccato veniali DEUM deliberatè offendere.

Considera II. Quot titulis talis à te Munditia erigatur tuis videlicet, triplici Officio tuo respondentibus, scilicet Missæ Sacrificio offerendo, Officio divino recitando, & Sacramentis administrandis; si enim jam olim DEUS à Sacerdotibus veteris Testamenti Sacrificia vel Sacramenta imperfecta, quæ figura duntaxat erant Sacrificij nostri oblationum vel ministraturis, exigebat, ut essent sine macula; & Moysi ad Colloquium admittendo præcibebat, ut calcamenta de pedibus tolleret; quanto magis à te, aliisque Sacerdotibus Sacrificium infinitè perfectius oblationum, & Sacramenta longè nobiliora ministraturis, ac ad familiare colloquium nomine Ecclesiæ quotidie admittendis similes, imò majorem munditiam requirit?

Considera 3. An hactenus talem munditiam habueris, aut certè deinceps procurare velis. Colloquium ad SS. Patres.

Punctum

Punctum II.

Confidera I. Quibus potissimum medijs uti debeas ad prædictam cordis munditiam obrinendam, videlicet balneo penitentiae & confessionis cum magna præparatione & contritione peractæ; hoc enim medium suavit S. Joannes 1. c. 1. dicens; *Si confiteamur peccata nostra, DEVS fidelis est & iustus, ut remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate; cessat namque vindicta divina, si consilio præcurrat humana, ut rectè S. Ambrosius super Psal. Beati immaculati notavit.*

Confidera 2. Quàm idoneum & efficax sit hoc balneum ab peccatorum sordes abstergendas, utpote ex præcioso Christi sanguine, qui ad totius Mundi peccata tollenda sufficiebat; & tuis lacrymis, quæ ex contrito pectore fluunt, compositum, quàmque adeò meritò de hoc balneo dicere queas cum Psalmista Pl. 50. *Asperges me hyssopo, & mundabor, lavabis me, & super nivem dealbabor.*

Confidera 3. Cùm aqua plerumque tantò sit ad maculas corporis abluendas aptior, quantò magis calida fuerit, idemque multò magis in aqua tua & balneo spirituali, id est, Sacramento Penitentiae locum habeat, quod tantò plenius remittit peccata, eorumque penam, quantò majori cum dolore, & integritate fuerit peractum, quàm æquum sit, ut omnes partes hujus Sacramenti cum singulari ardore & perfectione implere studeas, dicatque cum S. Gregorio in Pl. 2. penit. *Præoccupemus faciem Iudicis in confessione, ut qui tentationi parentes, manum non possumus effugere iudicis, per confessionem mundati clementiam experiamur misericordis.* Colloquim ad B. Virginem.

Punctum III.

Confidera 1. Ad cor mundum non sufficere, ut semel, iterumque mundatum sit, sed ut constanter Mundum permaneat, atque adeò efficacia media adhibeantur, per quæ à sordibus deinceps contrahendis defendatur; sicque tu illa sponsæ cant. 5. verba usurpare possis; *Expoliam me tunica mea (id est, pravis delectationibus) quomodo induar illam? lavi pedes*

*pedes meos (& cor meum à peccatorum sordibus) quomodo
inquinabo illos?*

Confidera 2. Quænam potissimum media ad arcendum
ejusmodi sordes & maculas adhibere debeas; videlicet
Considerationem pessimorum fructuum, quos peccata habent
nus à te commissa reliquerunt, applicando tibi verba ad
S. Pauli ad Rom. c. 6. *Quem ergo fructum habuisti in illis
in quibus nunc erubescitis, & doletis ob damna subsequen-
tiam finis illorum mors est, aut certè, si venialia duntaxat
sunt peccata, morbus Spiritualis animæ graviora affert
damna, quàm omnia hujus mundi mala à peccato distincta
inferre possint; si ergo vel ipsa bruta non facile redeant
locum, in quo graviter vapularunt, aut ceciderunt; qui
posset, ut tu ad eadem peccata perpetranda redires, si duntaxat
per peccatum accepta ritè perpenderes. O utinam sapienter
aliquando, & novissima provideres, & frequenter animam
volueres, profectò in æternum deliberata voluntate non
peccares. 2. Radicis extirpationem, quæ est opinio falsæ
bonitatis sub rebus à nobis inordinatè concupitis latentibus
ex hac enim opinione nascitur concupiscentia, quæ cum
conceperit, id est, in pectus admissa, & per consentum ad de-
lectationem approbata fuerit, parit peccatum; hæc ergo opi-
nio tollenda est per certissimam persuasionem, quod nullum esse
possit verum animum bonum, nisi quod ad ultimam finem celestem
quendum juvat; nullum verò è contrario malum, nisi quod
ab hoc fine impedit, vel abducit; hæc namque persuasio
semel animum occupaverit, facilè eundem ab amore illius
torum objectorum abducet, utpote quæ non nisi falsa, flamma
vana, turpia, noxiæque bona esse ostendet. 3. Amoris divini
ni augmentum; nam ut rectè SS. Patres dixerunt, *augmen-
tum caritatis est diminutio cupiditatis*; cum enim bonitas
divina semel gustatur, facilè terrestria desipiunt, illæque
S. Ignatij voces audiuntur: O quàm sordet mihi terra, cum
cælum aspicio!*

Confidera 3. Quàm efficacia sint hæc media utpote
multis exemplis comprobata, maxime S. Augustini de
pso fatentis: *O quàm suave mihi subito factum est carere
suavitatibus nugarum; & quas amittere metui fuerat
jam dimittere gaudium erat, eiciebas enim ea tu vera*

suavitatis. Vide proin, quomodo deinceps eadem adhibere velis. Colloquium ad Christum illud S. Davidis. Ps. 50. usurpando: *Cor mundum crea in me DEVS, & Spiritum rectum innova in visceribus meis.*

OCCUPATIONES

Reliquæ hujus diei.

I. Præter binas Meditationes supra assignatas, & con-
suetas preces, & conscientia examina, tres præcipue occu-
pationes alia suscipiendæ erunt. Quarum prima est præpa-
ratio ad generalem confessionem ab ultima saltem generali
confessione faciendam; per hanc quippe cum peccatorum
plerorumque cumulus ob oculos ponatur, hoc ipso clarior
sui ipsius notitia, vehementior dolor & erubescencia, & ac-
tior denique ad amandum DEUM stimulus comparatur, ut,
ubi abundavit delictum, ibi abundet & caritas; & præte-
rita negligentia posteriori fervore compensetur.

II. Secunda Occupatio erit accuratum Examen circa ea,
quæ propriam tuam personam concernunt, & in sequentibus
sermè quæstionibus consistunt.

Quibus vitiis potissimum hætenus subiectus fueris? quæ
vitiis vitiorum origo? quibus medijs excindenda?

Quibus passionibus adhuc magis obnoxius sis, odio vi-
delicet, an amoris? gaudiis an tristitia? concupiscentia, vel
ira? & quomodo deinceps moderandæ?

Quomodo te in custodia sensuum externorum, puta Vi-
sus, auditus, gustus, odoratus, tactus; & internorum, puta
Memoria, intellectus, & voluntatis gesseris?

Quas corporis castigationes, & quo fructu susceperis?

Quomodo duplici examine conscientia, generali scili-
cet, & particulari, ac Pœnitentiæ Sacramento, velut præci-
pue ad peccata extirpanda medijs usus fueris.

Quâ diligentia & intentione actiones tuas quotidianas
peregiseris? an ordinem diurnum pro iisdem præscriptum
diligenter observaveris?

Quo fervore & constantia virtutum ad te ipsum pertinen-
tium Studium susceperis? quibus medijs ad eandem animo
inseras sis usus.

Quo-

Quomodo in humilitate proficere studueris? an teipsum ex animo despicias? an ab aliis quoquo despici exoptes, & gaudeas, ut Servatori tuo similior fias?

Quomodo temperantiam in cibo & potu observaveris? annon praepropere, laute, nimis, ardentem, Studiosè comedederis, vel biberis? quam mensuram deinceps observare velis.

Quomodo paupertatem Spiritus observaveris? an non inordinato & nimio appetitu divitias appetieris, aut que fieris? an victu & amictu contentus vixeris?

Quomodo castitatis virtutem Sacerdotibus tantopere necessariam exercueris? an nihil contra eam opere, verbo aut cogitatione peccatum? an omnes occasiones ejulatae violandae studiose declinatae?

Quomodo Modestia studueris? an manus lingua, & oculos ab omni indecentia custodita? an nugae, quae in ore Sacerdotibus sunt blasphemiae, teste S. Bernardo, sollicitè sunt devitatae.

Quam patienter adversos casus & tribulationes occurrentes exceperis?

III. Tertia occupatio erit Spiritualis libri lectio, imprimis quidem duorum capitum ex libello de imit. Christi, c. 1. & l. 2. c. 6. Deinde verò vel Ludovici de Ponte c. 1. & l. 2. c. 6. Deinde verò vel Ludovici Abelij de Sacerdote Christiano vel Jacobi Marchantij in virga Aaron; vel Manualis Praeceptorum Caroli Mufarti; vel Instructionis meae tertiae de conversatione Apostolica; vel quartae de Pastorum Officio.

DIES SECUNDA.

Tessera.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas, Domine, & non speravi in aeternum propter retributionem. Ps. 118.

MEDITATIO I.

DE CORDE RECTO PROCURANDO.

Præludium I. est, imaginari Christum cor tuum, quod inversum erat, terramq. superiori parte respiciebat, invertentem, & in recto ac naturali suo statu collocantem.

Prælium 2. est, petere gratiam, ut, quæ cordi tuo re-
ctitudo competat, clarè cognoscere, eamque studiosè pro-
curare possis.

Punctum I.

Considera I. Qualem reſtitutionem à te in corde tuo
DEUS requirat, videlicet ut sursum ſemper apertum ſit,
celumque & DEUM per intentionem ſemper reſpiciat, nihil
aliud deſiderando & quaerendo, quàm ut DEI Sanctiſſimum
beneplacitum ſemper perfectiſſimo modo adimpleatur, ſic-
que ſalubre S. Pauli conſilium 1. Cor. 10. obſervetur: *Sive
manducatis, ſive bibitis, ſive aliud quid facitis, omnia ad
Dei gloriam facite.* Hoc ſanè Sponſus Cant. 8. Sponſæ ſuæ
ſuaſit, dum dixit: *Pone me ut ſignaculum ſuper cor tuum, ut
ſignaculum ſuper brachium tuum.*

Considera II. An talem reſtitutionem in corde tuo haec-
tenus habere ſtuduèris, id colliges ex ſequentibus indi-
cijs. I. Si non agrè ſeras, cum opera tua absque tua culpa malè ſuc-
cedunt, & non laudantur. II. Si, cum ſapit, quod agis, æ-
què magnam diligentiam, ac cum deſipit, adhibeas. III. Si
cum alij præclara patravit opera, æquè magnam percipias
voluptatem, ac ſi ipſe patrâſſes. IV. Si ad honorifica offi-
cia æquè, ac humilia paratus ſis; parùmque cures, an multos
vel paucos Auditores, Discipulos, Filios confessionis habeas.
V. Si in occulto æquè, ac publico opera tua ferventer ac ſtu-
dioſè peragas. Ob quæ indicia, quia apud paucos reperiun-
tur, rectè S. Hieronymus in epiſt. ad Lucif. dixit: *Conveniat
omniſque cor ſuum & in omni vita inveniet, quàm ra-
ram ſit fidelem animam reperiri, ut nihil ob gloria cupidi-
tatem, nihil ob rumuſculos hominum faciat. Neque enim
ſatim, qui jejunat, Deo jejunat? aut extendens pauperi
manum, Deo ſænerat. Vicina ſunt Virtia Virtutibus: diffi-
cile eſt, Deo Indico eſſe contentum.*

Considera III. An tu hæc indicia hæcenus in te depre-
nderis; & ſi minùs reperiatur, ſaltem deinceps, ut habeas,
cura, dicerèque cum Eſthere c. 14. poſſis: *Tu, ſcis, Domine,
quod nunquam lata ſit ancilla tua, ex quo huc translata
ſum, uſque in præſentem diem, niſi in te, Domine.* Collo-
quium ad SS. Patronos.

Inſtrua, VIII.

Mm

Pun-

Punctum III.

Considera I. Quàm æquum sit, ut hanc rectitudinem cordis tui totis viribus procures, cum planè ea sit optimum & efficacissimum instrumentum ad triplicem finem tibi præxum obtinendum. Nam I. Quomodo gloriam divinam magis augere & procurare potes, quàm si eandem omnibus tuis cogitationibus, verbis & operibus velut ultimam mentem constituas; & sicut Deus omnia creavit propter semetipsum sic nec tu aliquid fuisse, vel esse velis nisi propter ipsum, sed solam scilicet illius voluntatem, non tuam voluntatem. & II. ad salutem propriam certius & abundantius procurandum optimum est instrumentum, cum hæc intentio finis actionum nostrarum, atque adeò si oculus hic lucis seu bonus fuerit, totum corpus, id est, actio lucis & meritoria sit futura, ut præclare S. Gregorius l. 18. c. 6. indicavit, dum dixit: *Quid per oculum exprimitur, opus suum præveniens cordis intentio, quæ, priusquam actione exerceat, hoc jam, quod appetit, contemplatur, quid appellatione corporis designatur, nisi unaquæque actione sua, quasi intuentem oculum sequatur. Lucerna itaque corporis est oculus, quia per bona intentionis radium merita illustrantur actionis.* Quòd verò minus etiam ad proximi salutem procurandam efficacius instrumentum, ex eo colligitur, quòd, quò magis operari Apostolicus cum Christo velut vite conjungitur, tanto majorem fructum faciat; conjungi autem melius non potest quàm si purissima intentione, quæ est perfectissimus affectus amoris, omnia sua opera faciat; hinc Christus Jo. 8. *Et non reliquit me solum (operari) quia quæ placita sunt ei, facio semper.*

Considera II. Quàm amplius, & multiplex tibi procuratus assignatos fines fructus ex hac rectitudine intentionis sortitur; nam imprimis perfectissimam ad quævis operum officia indifferentiam generabit, cum per omnia æquè Deo placere posse scias, utpote qui non tam attendit, quòtum, quàm ex quanto affectu quis agat. Deinde verè summam in operibus tuis diligentiam adhibendam te

obis, ut quæ scias non homini, sed Deo velut supremo Domino offerri. Denique singularem & constantem lætitiâ animo conciliabit, cum summum operibus tuis singulis præmium, nempe beneplacitum Dei propositum esse scias, ut ad eò verè in te implendum sit illud ps. 31. *latamini in Domino, & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.*

Confidera III. Quàm efficacia sint hæc motiva, dignaque, ut propter ea omnem conatum in rectitudine hac cordis procuranda adhibeas. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quæ melia adhibere debeas ad istam rectitudinem procurandam, videlicet sequentia tria I. Ut dignam de hac rectitudine intentionis æstimationem concipias, certòque tibi persuadeas, non posse majus pro tuis operibus præmium aut excogitari, aut appeti, quàm beneplacitum divinum, uti præclare indicavit S. Chrysostomus l. 2. de compunct. cordis, sic loquens: *Si omnino dignus fueris sperare aliquid, quod Deo placuerit, aliam ne require mercedem, præter hoc ipsum, quod placere meruisti. Si enim aliam requiris mercedem, verè ignoras, quantum bonum sit placere Deo: si enim scires, nunquam aliquid aliud extrinsecum mercedis aut muneris expeteres.* II. Ut, quantum fieri potest, tua opera, maximè si præclara sint, & insignes victorias tui ipsius contineant, libenter in occulto facias; sic enim a theatris humanam laudem, & æstimationem non appetere, sed solo Dei beneplacito contentus esse, dicètsque cum Epiphano: *Hac ego non multis, sed tibi; sat magnum enim alteri theatrum sumus.* Quod si verò opus occultari non possit, juxta consilium S. Gregorij ho. 11. in Evang. *sic sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto, ut & de bono opere proximis præbeamus exemplum, & tamen per æstimationem, quâ soli Deo placere quarimus, semper optemus secretum.* III. Ut non contentus generali matutina intentione, specialem singulis tuis actionibus præfigere studeas, præle illius Ascetæ, de quo P. Drexelius in amussi l. 1. c. 1. meminit, exemplum secutus, qui, cum opus aliquod aggressurus subsisteret cogitanti similis, ab alio postea, cur

M m 2

hoc

hoc ageret, interrogatus, respondit se more eorum, qui la-
gittas ad metam jaculantur, prius opera sua ad Dei bene-
fictum dirigere, eò quòd talia opera ex se nulla & informia
sunt, nisi sincero fine, rectaque intentione vestiantur.

Confidera II. Quàm efficacia simul, & facilia sint hęc
dia, ac multorum ferventissimorum Operatorum exempla
comprobata, præcipuà SS. Thomæ Aquinatis, & Ignatii Lo-
yolæ, quorum ille laudatus à Deo, quòd bene de se scripsit
ideòque, quam mercedem peteret, rogatus, *non aliam*,
se, Domine, respondit; iste verò pro simbolo suo famulari
habuit: *Omnia ad majorem Dei gloriam*; ut adeò mem-
oratur S. Chrysostomus ho. 21. in Matt. illum in se ipsam con-
temptum Tyrannum esse dixerit, qui potest alio contentus
præmio, quàm Deo.

Confidera III. An hætenus observâris; aut certe
modo deinceps hæc media observare velis, Legatorum
manorum morem aliquo modo securus, qui ad Principum
quempiam missi, in reditu sua munera in Gazophilatio
ponebant, ne munerum causâ ivisse crederentur; sic ergo
tu alia motiva seponere, eumque in finem memorandi
gustini in ps. 58. sententiam in mente habe: *Psallite
non nomini vestro, sed nomini Domini Dei vestri. Vos
lite, ille laudetur: Vos bene servite, ille glorificetur.* Vnde
nim hujus cantoris, ut idem S. 256. de temp. ait, est
*sancti amoris. Amemus, gratis amemus; Dominum
amamus, quo nihil melius invenimus. Ipsum amamus
propter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum.* Colloquimur
ad Christum illud S. Davidis ps. 113. identidem repetendum
Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

MEDITATIO II.

DE CORDE ARDENTE PROCURANDO

Præludium I. Est, imaginari Christum cor tuum forte
ardenti applicantem, & idem pariter ardens efficientem.

Præludium II. Est, petere gratiam, ut, in quo ardor
consistat, ritè cognoscere, & per convenientia media
citè procurare possis.

Punctum I.

Confidera I. Quid sit cor *ardens*, quod Deus à te petit, semper cor vehementi desiderio & studio divinam gloriam, & proximi salutem procurandi accensum.

Confidera II. Ex quibus indicijs colligi possit talis ardor; illis nempe effectibus, quos in aqua fervente deprehendimus; ut enim hæc I. majus longè, quàm prius habebat, spatium occupat, ita ardor quoque cordis amore accensi majora semper & perfectiora opera pro Dei gloria & proximi salute procurare cupit, uti præclare S. Gregorius advertit dicens: *Amor operatur magna, si est; aut si operari renuit, amor non*

est. II. Sicut aqua fervens magno cum impetu & vehementia ebullit; ita cor ardens etiam magna cum alacritate & celeritate opera ad Dei gloriam & animarum salutem speculantia arripit, & operatur; *nescit enim tarda molimina, spiritus Sancti gratia*, teste S. Ambrosio. III. Sicut aqua fervens se effundit, & calore suo omnia adjacentia calefacit, & fervere pariter facit; ita cor ardens non contentum est, quòd ipsum sit accensum, sed alios quoque simili ardore accendere cupit, uti rectè S. Gregorius ostendit dicens: *In quantum vos profecisse pensatis, etiam vobiscum alios tractate; in Via Domini socios habere desiderate; si ad Deum traditis, curate, ne ad eum soli veniatis.* IV. Sicut aqua fervens contra naturam sursum ascendit, & sic violentiam facit, ita cor ardens assiduo sibi violentiam facit, sive nequendo concupita, sive sustinendo contraria; hinc SS. Ignatius & Franciscus Xaverius ferventissimi Operarij pro familiarium axioma habebant: *Vince te ipsum.*

Confidera III. An tu similes effectus hætenus in te experias; aut certè deinceps procurare velis. Colloquium ad Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Præclaros & multiplices fructus, quos cor tam modo ardens producit, quorum primus & summè optatus est, quòd à Deo specialiter diligatur, & favores quoque particulares accipere mereatur; uti pulchrè S. Bernardus in Cant. indicavit dicens: *Qua amat ar-*

M m 3

dentius

dentius, currit velocius, & citius pervenit, perveniens non dico repulsionem, sed nec cunctationem patitur; sine mora aperitur ei tanquam domestica, tanquam carissima, tanquam specialiter dilecta, & singulariter grata. Secundus est, quod ad proximi salutem procurandam specialiter conducatur; tum quia, ut Cæsarius ho. 3. ad Monach. bene adert, ubi dixerit Deus devotionem animi, ardentorem multiplicabit affectum, & quantum nos apposuerimus ad fratrem tantum ille apponet ad adiutorium; tum quia amor nobilitat, atque teste Thoma Kemp. I. 3. c. 5. valet ad omnia, & multa implet, & effectui mancipat, ubi non amans desinit, & jacet. Tertius est, quod, ut S. Ignatius in epist. de perfect. ait, rarum aliquod & eximium facinus antecellat locentis vulgaribus & minutis, atque adeo premium citius majus mereatur à Deo, qui magis pensat, ex quanto quis agit, quam opus, quod facit. Quartus est, quod ad omnia dura & difficilia levius portanda plurimum proficit, uti testatur Thomas Kemp. I. 1. c. 25. advertit dicens: *Si dederis te ad fervorem, invenies magnam pacem, & senties levem laborem propter Dei gratiam & virtutis amorem.*

Considera II. Quam pretiosi sint hi fructus, dignique propter quos cum sponsa Cant. 7. dicas: *Ascendam in palmam (id est, mihi ipsi vim inferam) & apprehendam fructus illius.*

Considera III. Quomodo deinceps hos fructus procure, atque adeo, ut S. Ignatius l. c. hortatur, in sinu cordis vividum quandam, sanctumque fervorem ad quovis pro Dei gloria & animarum salute exantlandos labores concipere velis. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Considera I. Quæ media adhibere debeas ad simile cur ardens procurandum, sequentia videlicet. I. Ut fructus à priori puncto explicatos bene apprehendere & æstimare debeas; per illos enim velut totidem ligna non modicè accenditur hic ignis fervoris. II. *Ut vitæ brevitate læpius nullo volvas, simulque certò tibi persuadeas, quod perfectionis & gratiæ non compararis in vita, id te nunquam aliter comparaturum, ut sapienter Siracides monuit, c. 9. dicens*

quodcumque facere potest manus tua, instanter operare; *quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt tibi ad inferos, quò tu properas.* Unde hoc medium suavitè prius Athor l. 1. c. 25. dum dixit: *Si frequentius de morte tua, quam longitudine Vita cogitares, non dubium, quin ferventius te emendares.* III. Ut sæcularium divitias & honores quærentium fervorem animo objicias, dicâsque: *Potuerunt isti, & ista, & tu non poteris?* Hoc medium suavitè Ignatius in cit. epist. sic loquens: *Nolite pati, ut hujus sæculi homines plùs laborum & molestiarum suscipiant, in conquirendis studiosè voluptatibus ac rebus caducis, quàm vos in caelestibus ac divinis comparandis: pudeat, illos majora opera eniti ad aucupandam gratiam Principis, quàm vos labores ad amicitiam cum aeterno Rege comparandam.*

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc media, utpote à sapientibus Magistris præscripta, & sapius non sine magno profectu adhibita.

Confidera III. An & quomodo tu ea hæcenus adhibueris, aut adhibere deinceps velis, observans consilium Siracensis c. 33. monentis: *In omnibus operibus tuis præcellens esto; nec des maculam in gloria tua.* Sicque experiaris, quod Jeremias de sec. 20. testatur: *Et factus est (Zelus) in corde meo, sicut ignis exarsuans, claususque in ossibus meis, & defici ferre non sustinens, sed & dicas cum Davide ps. 118. Tabescere me fecit Zelus meus.* Colloquium ad Christum rogando, ut nunc tandem implere dignetur, quod Luc. 12. dixit: *Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendantur?* Certè in hoc colloquio, si usquam alibi experire, quod Discipuli in Emaus Luc. 24. sunt facti: *Nonne cor nostrum ardens erat, quando loquebatur nobis in Via?*

OCCUPATIONES

Reliquæ Diei.

I. Prima occupatio erit examinare te circa ea, quæ proximum tuum concernunt. Itque examina te ipsum

Quomodo te erga Superiores tuos hæcenus habueris? an in eisdem Dei magis, quàm hominis Personam considerâris?

an filiali amore eosdem amplexus sis? an debitam reverentiam ijs exhibueris? an perfectam illis obedientiam præstiteris, non tantum integrè ac celeriter eorum mandato consequendo, sed iudicium etiam & voluntatem propriam, eorum iudicio & voluntati subjiciendo? an eosdem contra alios murmurantes defenderis, sicque Filios Noë Sem & Japhet imitatus nuditatem Patrum tuorum texeris, verèque ab eis benedictionem obtinere merueris.

Quomodo te erga Parochianos tuos gesseris? an omni generali amore sis complexus? an Sacramenta legitimo modo administraris, & verbum divinum fructuose prædicaveris? an pro iisdem, ut oportuit, frequenter & ardentè oraveris? an ægros suo tempore diligenter vistoraveris, & idoneisve alloquijs recrearis? an Juventutis sedulam curam gesseris, & in doctrina Christiana suo tempore diligenter instruxeris? an etiam defunctis debitam charitatem & auxilium precibus & operibus ferventibus exhibueris?

Quomodo erga Domesticos tuos te gesseris? an saltem ipsorum cordi, ut decebat, habueris, atque ad peccatorum fugam, virtutumque exercitium verbis & exemplis excitaveris? an laborem & imperia discretè imposueris? an vitiorum mansuetè & efficaciter correxeris? an debitum vestitum & salarium fideliter porrexeris?

Quomodo erga alios tuæ curæ non subiectos charitatem tuam exercueris? an quod tibi fieri non velles, etiam illis non feceris, atque adeò nec cogitatione (puta suspicionibus, iudicijs temerarijs, contemptibus) nec verbo (puta murmurationibus, detractationibus, mordacibus dictis aut agnominationibus) nec opere (puta debitum honorem, necessarium auxilium, petitum obsequium denegando; aut famam, opes, corpus lædendo) eosdem læseris? an quod tibi fieri velles, illis liberaliter præstiteris, atque adeò precibus, elemosynis, obsequijs charitatem tuam demonstraris?

Quomodo te erga Inimicos tuos habueris? an iisdem offensas ex Christiana charitate remiseras? an juxta exemplum Christi pro illis ferventer oraveris? an varia charitatis officia exhibendo studueris carbones congerere super capita eorum?

Quibus motivis in charitate proximo exhibenda suscipias?

an sincerè propter Deum, an verò propter causam aliquam
aut dotem naturalem eundem dilexeris?

Quibus rationibus Zelum alienæ salutis in te excitare stu-
deris, aut excitare deinceps velis?

Quæ media ad Proximi salutem procurandam hætenus
adhibueris, aut adhibere deinceps velis?

Quæ impedimenta tibi in cura animarum obstiterint, quò-
minus optatum fructum referres, & quomodo remove-
re velis?

II. Secunda occupatio erit Lectio spiritualis ordinarij
libri Ascetici, & ex libello de imitatione Christi l. 1. c. 15, &
l. 2. c. 4.

DIES TERTIA.

Tessera;

Quid mihi est in cælo, & à te quid *Solui super terram?*
Defecit cor meum, & caro mea, Deus cordis mei, & pars
mea Deus in ætenuum ps. 72.

MEDITATIO I.

DE CORDE CARNEO PROCURANDO.

Prælium I. Est, imaginari Christum cor tuum durum
etipientem, & aliud molle substituentem, prout per Ezechie-
lem c. 36. promisit dicens: *Auferam cor lapideum de carne*
vestra, & dabo vobis cor carneum.

Prælium II. Est, petere gratiam, ut, quale cor carneum
à te requirat Deus, ritè cognoscere, & ubi cognoveris, stu-
diosè procurare possis.

Punctum I.

Considera I. Quòd triplici in sensu Deus à te cor car-
neum requirat I. Ut idem signifieet carneum ac molle & tractabile, uti Deus ipse loc. cit. insinuavit, dum dixit: *Da-
bo vobis cor carneum, & spiritum meum ponam in medio ve-
stri, & faciam, ut ambuletis in preceptis meis, & iudicia
mea custodiatis & operemini.* Unde per hunc sensum cor
carneum idem significat, ac perfectam obedientiam ac sub-
jectionem, quam Deo & Superioribus tuis exhibere debes.

M m 5

COR-

Confidera II. In quo consistat ista subiectio; in sequentibus nempe I. Ut non aliud beneficium, nec alios subditos habere velis, quàm quos Deus & Superiores ipsi assignaverint. II. Ut eos, quos regendos susceperis, non aliter, quàm juxta Dei & superiorum voluntatem per constitutiones Ecclesiasticas, & Ritualia indicatam gubernare velis. III. Ut directionem & correctionem Superiorum promptissimâ voluntate suscipias, & seriò errorem commissum emendare studeas.

Confidera III. Quàm æquum sit, ut hanc subiectionem Deo & Superioribus perfectissimè exhibeas; cum ex te palmes prorsus infructuosus sis, atque adeò merito Christo (& Superioribus locum Christi tenentibus) velut viti conjungi debeas, quod per obedientiam obtinebis; sine qua vere timere potes, ne illud Aggæi c. 1. tibi objici queat. *Propter corda Sestra super Sias vestras: seminastis multum, & intulistis parum. Respexistis ad amplius & factum est minus, & intulistis in domum, & exsufflavi illud. Quam ob causam dicit Dominus exercituum? quia domus, (& voluntas) mea deserta est, & vos festinatis unusquisque in domum (& voluntatem) suam. Propter hoc super vos prohibiti sunt cæli, ne darent rorem suum.* Vide ergo, quomodo hactenus te hac in parte gesseris, & deinceps gerere velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quod etiam in alio sensu Deus cor carnicum à te requirat, ita videlicet, ut idem sit, ac cor humanum & mite per efficacem mansuetudinem, qualem Christus Mat. 23. Apostolis suis commendavit, dicens: *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris.*

Confidera II. In quo consistat hæc mansuetudo; in sequentibus videlicet. I. Ut sinceram in omnibus functionibus, quas cum Proximo suscipis, dilectionem semper præstet feras; ita enim & vicissim amaberis, & quidquid volueris, facile impetrabis, ut S. Augustinus notavit dicens 11. 7. in epist. S. Joann. *Dilige, & fac, quod voles.* II. Ut sermone affabilitate & dulcedine animos tibi conciliare studeas.

sicque cum veritate ad eos, quibuscum tibi agendum est, sequentia Siracidis c. 24. verba usurpare possis: *Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, & à generationibus meis adimplemini: spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel & favum.* * III. Ut, ubi correctio adhibenda est, S. Leonis Papæ doctrinam observes, & odio peccata habeas, non homines; & quod severiùs castigare necesse est, non sævientis plectas animo, sed medentis; nam, ut S. Prosper l. 2. de vit. contempl. rectè pronuntiavit, *leniter castigatus exhibet reverentiam castiganti; asperitate autem nimia increpationis offensus, nec increpationem recipit, nec salutem.*

Confidera III. Quàm necessaria tibi, & omni studio procuranda sit hæc mansuetudo, utpote efficacissimum ad animas lucrandas instrumentum; *nihil enim, teste S. Chrysothomo ho. de mansu. ita conciliat Domino Familiare, ut quod illum videant tranquillum se offerre, & mansuetudine jucundum; nam & talem majoris faciunt, habentque pro Patre, & non pro Domino. Gratus, & amabilis est videntibus, gratus item & his, quibus tantum nomine notus est; neque facile illum invenies, qui audiens laudari hominem mansuetum, illum videre, & exosculari non desideret, & non habeat in aliquanta lucri parte, ejus amicitiam diu posse frui.* Vide ergo, quomodo deinceps ejusmodi cor carneum & mite procurare velis. Colloquium ad Christum.

MEDITATIO II.

DE CORDE ALTO PROCURANDO.

Prælium I. Est, imaginari, quòd Christus in cœlo consistens cor tuum suo cordi uniat, sicque efficiat, ut nihil amplius in terris formides juxta illud Psalmi 63. *Accedet homo ad cor altum, & exaltabitur Deus. Sagitta parvulorum facta sunt plaga eorum, & infirmata sunt contra eos lingue eorum.*

Prælium II. Est, petere gratiam, ut, in quo altitudo ista cordis consistat, verè cognoscere, illamque totis viribus sectari queas.

Pun-

Punctum I.

Confidera I. Qualem altitudinem cordis à te requirit Deus, ut scilicet, sicut ij, qui supra montem Olympi ascenderunt, nullos ventos, nullas tempestates experiuntur, sed perpetuam serenitatem habent; ita & tu sic providentiæ & voluntati divinæ totum te committas, & conformes, ut nullus te casus adversus turbare & affligere possit.

Confidera II. In quibus specialiter occasionibus hæc conformitatem ostendere debeas, in sequentibus videlicet. 1. Ut non alios Superiores, locum, officium, subditos, vel etiam &c. habere velis, quàm quos sapientissima Dei providentia tibi submisit. 2. Ut quocumque successu & fructu laborum tuorum contentus existas, modò, quod in te erat, spereris. 3. Ut, quocumque casum adversum tranquillo & læto animo excipias, usurpans perpetuò unum ex sequentibus suspirijs: *Sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini benedictum. Vel Dominus est, quod bonum est in oculis suis, hoc faciat. Vel: Ohmutus, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti. Vel: Dominus præcepit et, ne malediceret mihi, & quis est, qui contradicat?*

Confidera III. Quàm necessaria tibi sit hæc altitudo, ut pote cui, sicut cum Paulo vas electum es, ut portes nomen Domini coram Gentibus & Regibus, ita ostendatur pariter, quid te oporteat pro nomine ejus pati; ut adeò merito cum eodem sancto 1. Cor. 16. dicere queas: *Offitium mihi acceptum est magnum & evidens, & Adversarij multi.* Statim proin hanc altitudinẽ cordis totis viribus procurare. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quomodo ad hanc altitudinem cordis pervenire possis, nempe si, ut Christus ipse quondam S. Catharinam Senensem docuit, hæc tria firmissimè credas. 1. Deum summè potentem esse sine cujus voluntate nec stilus capiti tibi commoveri, aut eripi possit, ut adeò merito Siracides 11. dixerit: *Bona & mala, vita & mors à Domino sunt.* 2. Eundem Deum etiam summè sapientem esse, ita ut omnium mala, quæ ab alijs parata sunt, sciat in summum nostrum bene-

num convertere, uti in exemplo Josephi Patriarchæ Proregis Ægyptiaci clarissimè videre est. 3. Denique etiam summe bonum esse, ut nihil nisi, quod nobis optimum esse cognovit, permittitur sit, ut ad eò meritò S. Paulus ad Rom. 8. dixerit, diligentibus Deum omnia in bonum cooperari.

Considera II. Quàm efficax sit hoc medium, ad dictam altitudinem obtinendam; cum, ut sapienter jam olim Epictetus c. 10. Enchiridij dixit, *Homines non perturbentur rebus, sed ijs, quas de rebus habent, opinionibus*; hæc autem opinio efficaciter corrigatur, si juxta priorem doctrinam firmiter nobis persuadeamus, omnia, quæ sunt, à sapientissima, nostrique amantissima Dei providentia permitti, & in summum nostrum bonum ordinati, ita ut si ipsismet nobis electio relinqueretur, nihil melius, quàm quod Deus ordinavit, eligere possemus.

Considera III. An hæcenus hoc medio usus sis, & uti deinceps velis. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Considera I. Fructus præclaros hujus altitudinis, quos clarè indicavit Deus ipse ps. 88. dum dixit: *Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum, manus enim meæ auxiliabuntur ei, & brachium meum confortabit eum*, quibus verbis tres præclaros fructus insinuavit, videlicet I. *Summam & perpetuam lætitiæ*, quæ omnia alia gaudia perinde superat, ac oleum reliquis liquoribus supernat; nam sicut præclarè quidam SS. PP. dixit, *si mens in DEVM forti intentione dirigitur, quidquid sibi in hac Vita amarum evenit, dulce existimat: omne, quod affligit requiem putat: transire & per mortem appetit, ut obtinere plenius Vitam possit*. Sicque verificatur Salomonis effatum prov. 16. quo dixit: *Secura mens est quasi jure convivium*. 2. *Summam prosperitatem successus in laboribus & officijs*; si enim non digitus duntaxat, sed tota manus (per quem modum loquendi abundantia & efficacia auxiliij denotatur) auxiliabitur tali homini, quis de optimo successu dubitare poterit? Implebitur sanè in servis talibus, quod S. David ps. 1. prædixit, dum virum, cujus in lege Domini voluntas est fixa, similem ait fore ligno plantato secus decursus aquarum, & fructum

fructum daturum in tempore suo. & quod omnia, quaeunque faciet, prosperabuntur. III. *Summam protectionem a malis*, quam per vocem *brachium* indicavit, & si in ullo alio, in Davide sanè ostendit, idèmq; faciet omnibus, qui vult secundum cor illius esse, atque ad altum cor accedere studuerint; si enim prov. 4. omni custodia servandum cor esse dixit, quidni & ipse virum secundum cor suum omni custodia proteclurus credatur.

Considera II. Quàm pretiosi sint hi fructus, & tibi maxime oprandi, ut & Proximi salutem juxta vocationem tuam efficacius procurare, & inter tot labores & difficultates constantem animi tranquillitatem ac lætitiã retinere valeas.

Considera III. Quomodo vel hoc etiam titulo delictam hactenus altitudinem cordis sectari, cumque in sententia præclaram S. Augustini sententiam in animo semper habere velis: *Quid timet homo in sinu Dei positus? tu de sinu ipsius noli cadere; & quidquid tibi ex venerit, in bonum convertet.* Colloquium ad Christum.

OCCUPATIONES

Reliquæ Dicit.

I. Prima occupatio erit examen circa ea, quæ ad Dei & Cælitum cultum spectant; itaque examina temetipsum

Quomodo te erga Deum ipsum habeas, an debitum ei respectum, amorem, honorem exhibueris?

Quàm diligentia & fructu Exercitia spiritualia, puta orationem mentalem & vocalem, Sacrificium Missæ, lectionem spiritualem peregeris? an desolationes potius, quam ariditates sub iisdem experiaris? quæ distractionum & ariditatis causæ? quomodo submovendæ?

Quomodo in cultu SS. Passionis Christi, Eucharistiæ, & Virginis, S. Angeli Custodis, aliorumque SS. Patronarum te gesseris? an, quæ ad eorum honorem facere decreveris, constanter impleveris?

An, & quas preces jaculatorias usurpare interdum soleas, & quo fructu?

An & quoties de die bonam intentionem tuis actionibus præfigere, & quoties renovare soleas?

An pro acceptis beneficijs gratias debitas persolvere studearis; & quoties in die?

An etiam adversa de illius manu cum hilaritate & æquanimitate acceperis?

Quomodo in servitiò Dei & perfectione proficere studueris? quod desiderium proficiendi in te sentias? quibus ad hanc finem medijs utaris?

Quomodo ad mortem, si hodie obeunda esset, paratus fores? quid te in tali casu magis angeret, vel solaretur?

II. Secunda occupatio erit lectio ordinarij libri, & duorum capitum ex lib. de imitatione Christi, nempe l. i. c. 9. & lib. 3. c. 25.

QUARTUM EXEMPLAR TRIDUANAË RECOLLECTIONIS.

Pro Sacerdote seriam Pœnitentiã facere volente.

Cum contingat interdum, ut Sacerdos aliquis pluribus vitijs, malisque consuetudinibus immerfus, aut sponte respiciat, & recollectionem quandam spiritualem instituere decernat, aut certè ad eandem faciendam superiorum imperio adigatur, ideò ut talis quoque Sacerdos materiam ad finem sibi præfixum obtinendum idoneam pro triduana saltem collectione inveniat, placet eandem hoc loco assignare succinctius tamen, quàm in prioribus fecerim, ut ipse tantò plus spatij habeat ad peccatorum suorum gravitatem & multitudinem perpendendam, motivâque & media ad seriam commendationem conducentia excogitandi.

Quia verò, ut alibi monui, ad optatum ex tali recollectione fructum faciendum non parùm conducit, si Patronus quispiam eligatur, qui in simili olim statu constitutus, misericordiam ipsius clariùs per experientiam propriam cognoverit, atque adeò patrocinio suo libentiùs auxiliaturus credatur, ideò & pro hac recollectione S. Petrum Ecclesiæ Principem, & omnium Sacerdotum Patriarcham & Patronum singularem in auxilium specialiter vocandum, & velut pulcherrimum Pœnitentiæ exemplum ob oculos habendum censeo, de quo proinde & ipse meditationes potissimum instituentur.

DIES